

РОЗВИТОК ВОЛОНТЕРСЬКИХ ІНІЦІАТИВ ЮНАКІВ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ У ВИШІ

Єріна В. В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
violetta19t28@gmail.com

На даний час волонтерство є масштабним загальносвітовим рухом. Цей рух є видом гуманістичної діяльності, що здійснюється на засадах неприбуткової діяльності (тобто без очікування певної вигоди) і спрямовується на соціальну допомогу певним верствам населення, розвиток та процвітання суспільства [1]. І дійсно, волонтерські практики, які розповсюджені сьогодні у різних країнах, демонструють позитивний вплив на розвиток соціальних спільнот та рішення цілої низки суспільних проблем.

В сучасних умовах готовність молоді реагувати на зміни в суспільстві стають реальним результатом їх навчання. Саме через це й існує потреба в позитивній інноваційній діяльності юнацтва, яка ставить навчальні заклади перед проблемою пошуку додаткових ресурсів соціальної освіти студентів. Це актуалізує роль та місце виховної роботи з молоддю (як навчальною, так і позанавчальною), орієнтованою на особистісне, соціальне та професійне становлення й розвиток, прояву їх активної життєвої позиції, участь у соціально значимих заходах.

Одним із способів рішення даної проблеми є залучення юнаків у волонтерську діяльність, що стало одним з найбільш розповсюджених видів соціально значимої діяльності у всьому світі.

Важливим буде визначити користь такої діяльності для юнаків. З одного боку, волонтерство дає змогу самореалізуватись, а з іншого – відчувати себе причетним до участі у державних або ж національних справах.

Волонтерська діяльність допомагає проявити свої вміння та здібності, залучає до ствердження власної громадянської позиції, внаслідок чого дає ресурси для допомоги іншим людям. Юнаки тонко відчують моменти соціальної несправедливості, бачать людей, яких можуть підтримати словом або справою, і, що найважливіше, мають внутрішні сили й спонуки це зробити.

Варто зауважити, що участь у волонтерському русі відкриває для молодих людей такі можливості, як:

- формування та розвиток власних лідерських якостей, творчого та інтелектуального потенціалу;

- набуття навичок взаємодії з людьми різноманітних вікових категорій, різного соціального й економічного статусу; досвіду роботи у групах з однолітками та людьми старшого віку;

– допомога у професійному самовизначенні та особистісній професійній підготовці (особливо це стосується здобувачів вищої освіти соціономічної сфери);

– набуття практичних навичок соціальної роботи (що є досить важливим для професійного становлення майбутніх психологів та соціальних педагогів);

– проведення власного дозвілля цікаво і з користю, прийняття участі у вирішенні питань, які стосуються молоді – на місцевому, регіональному або навіть загальнодержавному рівнях, що поєднуюватиметься зі становленням юнака як активного члена суспільства [2].

Активна участь студентів у волонтерському русі сприяє також формуванню громадянської соціалізації. Громадянська соціалізація, що є вкрай важливим процесом розвитку юнака як повноправного члена суспільства, має на своїй меті набуття студентом певної сукупності знань, правил, цінностей, норм і традицій у безпосередньо фаховій, правовій та політичній сферах життєдіяльності. Тому ми можемо виділити одну із складових «громадянської соціалізації» – *соціалізацію професійну*, яка й дозволяє засвоїти теоретичні та практичні компетентності на професійному поприщі. Результатом громадянської соціалізації є громадянська *позиція* особистості, яка, в першу чергу, полягає в умінні відстоювати власні переконання та погляди [3; 4].

Неможливо також оминати питання формування соціальної відповідальності молоді, в якій істотну роль може зіграти участь у волонтерському русі. Сформованість соціальної відповідальності юнака включає в себе:

– когнітивний аспект – володіння знаннями про гуманістичну систему цінностей;

– ціннісно-мотиваційний аспект – стійка соціальна спрямованість та мотивація на відповідальність у волонтерській діяльності;

– ціннісно-смісловий аспект – осмисленість і ціннісна спрямованість діяльності, соціальна активність;

– рефлексивний аспект – адекватна оцінка і корекція дій, соціальна самостійність [5].

Отже, ми розглядаємо волонтерську діяльність як важливу складову професійної підготовки фахівців соціономічної сфери (психологів, соціальних педагогів тощо), як школу особистісного розвитку, успішної соціальної та громадянської самореалізації особистості. Вона істотно доповнює теоретичні знання і дає практичні навички професійної соціально-психологічної та педагогічної діяльності, сприяє підвищенню мотивації освоєння професії, адекватної самооцінки особистісних і професійних якостей.

Також волонтерство як своєрідна ідеологія, що базується на традиційних загальнолюдських цінностях, може впливати на зниження соціальної напруженості і соціальної нерівності, що стає особливо актуальним в сучасних умовах життєдіяльності нашого суспільства. Тому ми вважаємо, що залучення людей до волонтерської діяльності є важливим напрямком роботи кураторів, викладачів, студентського активу будь-якого вишу.

Список використаних джерел:

1. Калениченко Р. А. Волонтерство в соціальній роботі : навч. посіб. Київ: Київський міжн. ун-т, 2008. С. 9–10.
2. Лях Т. Л. Соціально-педагогічна діяльність студентських волонтерських груп : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.05 «Соціальна педагогіка». Київ, 2009. С. 14–18.
3. Романовська Л. І. Волонтерство як засіб професійної соціалізації майбутніх соціальних працівників. *Наукові записки*. Серія: Педагогіка, №1. 2013. С. 77–82.
4. Rotolo, T. A time to join, a time to quit: The influence of life cycle transitions on voluntary association membership. *Social Forces*, 78(3), 2000, pp. 1133–1161.
5. Snyder, M. and Omoto, A. M. Volunteerism: Social issues perspectives and social policy implications. *Social Issues and Policy Review*, 2 (1). 2008, pp. 1–36.